

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 27-06-2024
Enhed: Borgernær Sundhed
Sagsbeh: chk
Sagsnr.:2024 - 7545
Dok. nr.: 174144

Folketingets Sundhedsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 603 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 31.maj. Spørgsmålet er stillet på udvalgets vegne af formand Rasmus Lund-Nielsen (M).

Spørgsmål nr. 603:

”Vil ministeren kommentere på oplæg fra Afasi-gruppen, jf. SUU alm. del - bilag 304, om behov for bedre genoptræning til Afasi-patienter, og herunder kommentere på, om ministeren finder det rimeligt og hensigtsmæssigt at – patienter ramt af afasi ikke tilbydes vedligeholdende logopæd-træning, men alene kortere genoptræning, som fx i alt 30 timer i Aarhus Kommune, mens borgere med fysiske handicap tilbydes livslang vedligeholdende fysioterapi? – arbejdsprøvningen efter afasi ofte finder sted så tidligt, at mange tilkendes førtidspension, som måske kunne have opnået en arbejdssevne, hvis logopæd-træningen havde længere varighed inden arbejdsprøvningen?”

Svar:

Jeg forstår spørgsmålet således, at der spørges ind til hensigtsmæssigheden i de rammer for genoptræning, der er reguleret efter sundhedsloven, og til den genoptræningsindsats, der tilbydes patienter med afasi i Aarhus Kommune.

Efter sundhedsloven tilbydes der vederlagsfri genoptræning til personer, der efter udskrivning fra sygehus har et lægefagligt begrundet behov for genoptræning. I disse tilfælde modtager patienten en genoptræningsplan fra sygehuset, hvorefter kommunen skal tilbyde patienten et relevant genoptræningstilbud, der lever op til den lægefagligt godkendte genoptræningsplan. Det er således op til en konkret lægefaglig vurdering, hvorvidt og i hvilket omfang en patient har behov for genoptræning på udskrivningstidspunktet. Dette gælder også for Afasi-patienter.

Selve indsatsen tilrettelægges af den enkelte kommune i sammenhæng med de eksisterende kommunale træningstilbud og i henhold til anden lovgivning på området. Der kan være stor forskel på en patients individuelle behov, og behovet for genoptræning, som det er beskrevet ved udskrivningstidspunktet, kan ændre sig med tiden. Det er derfor vigtigt, at kommunerne løbende vurderer, om patientens behov for genoptræning ændrer sig, og om der er behov for, at indsatsen over for borgeren justeres.

. / . I forhold til spørgsmålet vedrørende arbejdsprøvning og førtidspension hører dette under Beskæftigelsesministeriet. Jeg kan desuden henvise til den samtidige besvarelse af SUU alm. del 604.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde